

Hvis et beskæftiget medlem, der i forvejen modtager pension, bliver ledigt, kan medlemmet således samtidig med pensionen modtage dagpenge i op til 12 måneder.

Hvis der søges om pension under ledighed, indtræder begrænsningen i dagpengeretten efter de gældende regler i arbejdsløshedsforsikringsloven som udgangspunkt fra tidspunktet for pensionsansøgningen. Dette betyder, at hvis man som ledig har haft 12 måneders dagpengeret på ansøgningstidspunktet, er den begrænsede dagpengeret opbrugt, og den ledige har ikke mulighed for yderligere dagpenge. Efter den hidtil gældende lov om social pension gav dette ikke problemer, idet den sociale pension blev udbetalt fra ansøgningstidspunktet (dog afgørelsestidspunktet for almindelige pension).

På grund af ændring i lov om social pension kan der nu opstå »huller« i forsørgelsen for ledige, der søger om social pension: Efter pensionsloven kan pensionen først udbetales fra afgørelsestidspunktet, efter arbejdsløshedsforsikringsloven indtræder dagpengebegrænsningen fra ansøgningstidspunktet. For de ledige, der på ansøgningstidspunktet har modtaget dagpenge i 12 måneder, kan der herefter blive en periode på op til 3 måneder uden forsørgelse.

Det foreslås derfor, at arbejdsløshedsforsikringsloven ændres således, at hvis der søges om pension under ledighed, indtræder begrænsningen i dagpengeretten som udgangspunkt fra afgørelsestidspunktet – det tidspunkt, hvorfra pensionen får virkning. Ændring af udbetaling af overgangsydelse og efterløn sker ved ændring af Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringens bekendtgørelse om retten til dagpenge, efterløn og overgangsydelse i forbindelse med social pension.

3) Nedsættelse af medlemsbidrag for unge omfattet af ungeindsatsen

Et led i ungeindsatsen var at skabe balance mellem de forskellige ydelser, der er ret til under uddannelse, for herigennem at ligestille unge under uddannelse. Ydelsen under uddannelsen i de 18 måneder, hvor der er pligt til uddannelse, afhænger af uddannelsen. Under uddannelse med AMU-godtgørelse, elevstøtte og uddannelsesgodtgørelse, svarer ydelsen til halve dagpenge for at afbalancere ydelsen i forhold til unge, der modtager SU.

En ung, der modtager SU, har imidlertid mulighed for at supplere støtten med en fradragsfri arbejdsindkomst (indtil en fribeløbsgrænse). Eventuel arbejdsindkomst modregnes derimod krone for krone i uddannelsesgodtgørelsen og time for time i elevstøtten og AMU-godtgørelsen.

Som led i finanslovsaftalen blev det aftalt, at den fradragsfri egenindtægtsgrænse for studerende på SU skulle forhøjes med kr. 1.000 pr. måned, hvis der kunne opnås tilslutning hertil fra partierne bag SU-aftalen. Der er nu opnået tilslutning hertil, og balancen mellem de forskellige ydelser har derfor forrykket sig. Dette er særligt markant i forhold til uddannelsesgodtgørelsen, som reduceres krone for krone, hvis den uddannelsessøgende har arbejde, men slår også igennem i relation til AMU-godtgørelsen og elevstøtten, hvor der er time for time fradrag.

Med henblik på at fastholde den hidtidige balance mellem de forskellige ydelser under uddannelse efter forhøjelsen af SU-fribeløbsgrænsen foreslås medlemsbidraget til arbejdsløsheds-kassen halveret for unge under 25 år, der under en uddannelse som led i ungeindsatsen får AMU-godtgørelse, elevstøtte, uddannelsesgodtgørelse, eller som modtager ventedagpenge efter § 52 c, stk. 2, udbetalt af arbejdsløsheds-kassen.

Regeringen finder det rimeligt, at medlemsbidraget kommer til at harmonere med den ydelse på højst 50 pct. af dagpengene, som arbejdsløsheds-kassen udbetaler til de unge, der som led i ungeindsatsen har ret og pligt til uddannelse.

4) Sikring af efterløn med den gældende mindstesats til fuldtidsforsikrede lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende, som er overgået til efterløn før 1. januar 1996

Pr. 1. januar 1996 blev mindstesatsen for selvstændige sat op til 82 pct. af højeste dagpenge, og der blev indført en tilsvarende mindstesats for lønmodtagere også på 82 pct.

Reguleringen omfattede medlemmer på dagpenge, samt medlemmer, der overgår til efterløn efter 1. januar 1996. Selvstændige, der allerede var overgået til efterløn før 1. januar 1996, var ikke omfattet af lovændringen.

Ligeledes var lønmodtagere, som var overgået til efterløn før 1. januar 1996, ikke omfattet af mindstesatsen for lønmodtagere, selv om de ved overgang (i princippet) ville have kunnet opfylde betingelserne for (den pr. 1. januar 1996 indførte) mindstesats for lønmodtagere.

Det foreslås, at efterløns-satsen forhøjes til 82 pct. af højeste dagpenge for selvstændige, der er overgået til efterløn på basis af dagældende mindstesats før 1. januar 1996 samt for selvstændige, der har været berettiget til at få en mindstesats, men som er overgået før 1. januar 1996 på basis af en beregnet sats, som har ligget mellem 70 pct. og 82 pct.

Der foreslås tilsvarende en forhøjelse af efterløns-satsen til 82 pct. for lønmodtagere, som er overgået